

на вѣтха дрѣха: защото за-
крѣпка та зема ѿ дрѣха та,
и по лѡша дѣпка кѣва.

17 Нито вливатъа вѣно
нѡво въ мѣхове вѣтхи, ако
ли инѣ, ато содиратсе мѣхо-
вете, и разсѣпдвасе вѣно то:
но вливатъа вѣно нѡво въ
мѣхове нѡвы, и ѡвардват-
се ии двѣте.

18 Тѣа като имъ дѣмаше
тои, что че дойдѣ нѣкой
кнѣзь, който мѣ се покло-
ни, и рече: дщѣрка та ми
сегдѡ оумрѣ: но дойдѣ да
тѣришиъ ржкѡ та си на неа,
и ще да ѡживѣе.

19 И станѡ Исусъ, и ѡиде
по него, и оученицѣ те мѣ
заедно.

20 (И что еднѡ женѡ, на
коѡто течеше крѣвь два-
надесать години, приближи
ѡ задъ, и пофанѡ полѡ та
на дрѣха та мѣ.

21 защото дѣмаше въ се-
беси: ако самъ пофанемъ
дрѣха та мѣ, ще да се исцѣ-
лимъ.

22 И Исусъ като се ѡбжр-
нѡ, и видѣ а, рече: имай
дѣзновѣнѣ дщѣрко, вѣра
та ти те исцѣли. И исцѣ-
лѣ женѡ та ѡ онѣи часъ).

23 И като дойдѣ Исусъ
въ кѣша та кнѣзова, и ви-
дѣ свирцѣ те, и нарѡдатъ
че гжалеше.

24 Рече имъ: вѣгайте ѡ
тѣса, защото не ѣ оумрѣла

дѣвица та, но спи. И онѣ
мѣ се присмивахъ.

25 И като испждѣха на-
рѡдатъ, влѣзе внѣтрѣ Исусъ
и фанѡ а заржкѡ та: и стандѡ
дѣвица та.

26 И прочѣсе тѣа вѣсть
по сѣчка та онѡа землѡ.

27 И като преминдваше
ѡ тамъ Исусъ, и дѣха слѣдъ
нѣгѡ двѡ слѣпцѣ, и вѣка-
ха, и говорѣха: помилди ны
(Исусе) ѡине Давидовъ:

28 И като влѣзнѡ въ кѣ-
ша та, приближихасе при
нѣго слѣпцѣ те, и рече имъ
Исусъ: вѣрдвате ли че мо-
жемъ да направимъ това;
рѣкоха мѣ: ѣи Гѡсподи.

29 Тогѡва се прикоснѡ на
Очи те имъ, и рече имъ: по
вѣра та вѡша да вѣде вѡмъ:

30 И ѡворѣхаше Очи те:
и запрети имъ Исусъ, и
рече имъ: вѡрдѣтесе да не
оузнаѣ това никой.

31 И онѣ като излѣзнѡ-
ха, прославиха го по сѣч-
ка та онѡа землѡ.

32 И като излѣзнѡха онѣ,
что че мѣ привѣдоха едѣнъ
человѣкъ нѣмъ, и вѣсенъ.

33 И като искочи дѡволо,
продѡмѡ нѣмѡ: и чѣдѣха-
се нарѡди те, и дѣмаша: ни-
кога не сѣ ѣ гѡвилѡ тѡкѡ
во Исраѣла.

34 И Фарисѣи те дѣмаша:
сѣ кнѣзатъ вѣсовски, и з-
гонѡва вѣсове те.